

РЕШЕНИЕ

№ 1192

гр. София, 27.02.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 09.02.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11426** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, във връзка с чл. 112, ал. 1, т.4 от Закона за здравето.

Производството по делото е образувано по подадена от [фирма], [населено място], с ЕИК[ЕИК], чрез управителя Г. С. жалба срещу експертно решение на НЕЛК № 0606/30.09.2016 г. на специализиран състав по ортопедични болести, с което е оставена без разглеждане жалбата на дружеството срещу експертно решение на ТЕЛК № 1768/30.04.2015 г., издадено от втори състав на ТЕЛК към УМБАЛ [фирма], [населено място], както и е оставила без уважение искането на дружеството за обявяване нищожността на посоченото решение на ТЕЛК.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Посочва, че НЕЛК се е произнесла с решение, тъй като жалбоподателят е оспорил решение на втори състав на ТЕЛК към УМБАЛ [фирма], [населено място], с възражения за нищожност на решението на ТЕЛК. Считат, че решението на ТЕЛК е незаконосъобразно, посочения като председател в решението, не отговаря на лицето, посочено като председател в интернет страницата на болницата. Поради това счита, че решението е издадено при липса на компетентност. Решението на ТЕЛК е издадено в два екземпляра, но с различно съдържание, поради което не е спазено изискването за форма на индивидуалния административен акт, който порок е толкова съществен, че води до изначална липса на възможност да породи целените с него правни последици. Неправилни са изводите на НЕЛК, с които се приема, че жалбоподателя е уведомен за решението на ТЕЛК на 01.06.2015 г. Оспорват като неправилен извода на ТЕЛК-П., че

намалената работоспособност на С. Тонов е в следствие на претърпяна трудова злополука. Излага възражения срещу решение на ТЕЛК № 1768/30.04.2015 г., издадено от втори състав на ТЕЛК към УМБАЛ [фирма], [населено място], което е предмет на процесното за настоящето дело решение. Посочва, че срещу решение на директора на ТП на НОИ, с което е потвърдено разпореждане № 17537/15.07.2015 г по чл. 60, ал.1 КСО, което оспорване е предмет на адм.д. 9844/2015 г. по описа на АССГ. Моли за отмяна на оспореното решение, както и за отмяна на решение на ТЕЛК № 1768/30.04.2015 г., издадено от втори състав на ТЕЛК към УМБАЛ [фирма], [населено място], поради незаконосъобразност, както и за прогласяване нищожността на посоченото решение на ТЕЛК.

В съдебно заседание развива съображения за основателност на жалбата си и за незаконосъобразност на процесното решение.

Ответната НЕЛК, представлявана от д-р К. Р., чрез процесуалния си представител, е депозирала административната преписка относно оспорената заповед. Представено е становище от ответника, с което оспорва жалбата. Твърди, че процедурата по издаване на решението е спазена. Решението е постановено от орган, действал в рамките на неговата компетентност, спазил е всички изисквания на закона при издаването на решението. Изводите на комисията са подробно мотивирани. Моли за отхвърляне на жалбата.

Заинтересованото лице С. А. Тонов, от [населено място], обл. П., в съдебно заседание, оспорва жалбата и моли за потвърждаване на оспореното решение.

Заинтересованите лица ТП на НОИ [населено място], РД „СП“, [населено място] и Агенция за хора с увреждания, [населено място], не взимат становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че С. А. Тонов, от [населено място], обл. П. работи при дружеството жалбоподател като заварчик. На строителен обект „Хидро-Земеделско развитие на южен Л., Напоителна и водоснабдителна схема – В. 800“, находящ се в Република Л., на 16.01.2014 г., около 18,00 ч. настъпил инцидент със служителя, при която паднал и си ударил крака, в следствие на което крака започнал да се подува. Злополуката е обявена за трудова с разпореждане № 17537/15.07.2015 г. на длъжностно лице по чл. 60 КСО, което е оспорено от дружеството работодател и потвърдено с решение № 1040-21-35/04.09.2015 г. на директора на ТП на НОИ. Решението на директора на ТП на НОИ е оспорено пред АССГ, въз основа на жалбата е образувано адм.д. №9844/2015 г., което към настоящия момент е спряно до приключване на оспорването на решението на ТЕЛК.

Видно от медицинската документация, травмата получена от С. А. Тонов, от [населено място], обл. П. е изкълчване, навяхване и разтягане на други неуточнени елементи на коленната става. Претърпял е оперативно лечение и е бил продължително време неработоспособен, като има издадени експертни решения за временна неработоспособност.

След подадено от С. А. Тонов заявление-декларация за продължаване на временната неработоспособност и след извършен преглед на лицето ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма] е постановил решение № 1768-077/20.04.2015 г., с което на

работника е определена 30% трайно намалена работоспособност за срок от 2 години. Мотивите към решението се съдържат на втората страница от същото и са в смисъл, че „ТЕЛК определя 30% за контрактура генус син.пост ходропатия феморис син-ч.1 р.9, т.30.2. Отразени са причините, анамнезата, обективното състояние и приложенията. Решението в посочения вид е приложено към медицинското досие на С. А. Тонов.

Съобщението е връчено на представител на дружеството на 01.06.2015 г., видно от представената по делото обратна разписка.

По повод обжалване на решение № 1040-21-35/04.09.2015 г. на директора на ТП на НОИ, в АССГ е образувано адм.д. №9844/2015 г. Видно от документите, приложени към посоченото дело, на дружеството жалбоподател е връчено решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма], мотивната част на което съдържа единствено „мотиви: ТЕЛК определя 30% за контрактура генус син.пост ходропатия феморис син-ч.1 р.9, т.30.2, както и причините за заболяването, а именно отразено е, че се касае за трудова злополука. Липсва посочване на анамнезата, обективното състояние и приложенията. Предвид на това, [фирма], [населено място] е счел, че двете решения /връченото му и оригинала, приложен към трудовото досие/ се различават и е приел за дата на връчване на пълния текст на решението 07.06.2016 г., когато се е запознал със съдържанието му.

Срещу решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма], настоящия жалбоподател е подал жалба, вх. № 5780/28.06.2016 г., регистрирана в РЗИ-П. на 17.06.2016 г. пред НЕЛК. С жалбата освен, че са изложени съображения за нарушение на материалния закон, се иска и обявяване на нищожност на оспореното решение на ТЕЛК. Основанието за нищожност на решението е, че за председател на втори състав на ТЕЛК към УМБАЛ [фирма], в интернет страницата е посочен д-р Б., а не д-р В., както е записано в обжалвания акт. Също така, счита че издаването на решение в два варианта с различно съдържание, е лишил работодателя от възможност да се запознае с мотивите на решението, което води до съществен порок на акта, което пък водело до липса на волеизявление.

Въз основа на така подадената от [фирма], [населено място] жалба е образувано производство пред НЕЛК, което е приключило с постановяване на решение от специализиран състав по ортопедични болести при НЕЛК № 0606/30.09.2016 г., с което жалбата срещу решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма] е оставена без разглеждане, като просрочена в частта относно твърдяните нарушения на материалния закон, и оставена без уважение в частта за претендираната нищожност.

Решението е съобщено на дружеството на 07.10.2016 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение № 0606/30.09.2016 г. на специализиран състав по ортопедични болести при НЕЛК, с което е оставена без разглеждане, като просрочена в частта относно твърдяните нарушения на материалния закон, и оставена без уважение в частта за претендираната нищожност.

Жалбата срещу процесното решение е подадена в срока по чл. 149, ал.1 АПК, от

легитимирано лице, адресат на решението, работодател на пострадало лице, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Актът е издаден от компетентен орган, съгласно чл.49, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ, обн. ДВ, бр.34/2010 г.). ЕР е постановено от специализиран състав по ортопедични болести, определен съобразно водещата диагноза – „изкълчване, навяхване и разтягане на ставите и ставните връзки на коляното – луксацио генус син.руптура менискус медиалис гонартрозис син.хидропатия трохее феморис син ”. Актът е издаден в предписаната от закона форма.

По отношение на оспорването на решението в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на дружеството поради просрочието ѝ, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 112 ал.1 т.3 от ЗЗ жалба срещу решенията на ТЕЛК се подава в 14-дневен срок от получаването им пред НЕЛК. Решението е изпратено на дружеството осигурител на 01.06.2015 г., видно от представената по делото обратна разписка. На жалбоподателят е изпратено решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма], заедно с част от мотивите към него. В изпратеното копие на решението се съдържа волеизявлението на органа относно предмета на производството, а именно освидетелстване на конкретно лице. Посочено е лицето, заболяването му, оценката на работоспособността му и срока, за който важи. Освен това, в мотивната част са посочени трудовия стаж на освидетелствания и мотивите за определяне на 30% трайно намалена работоспособност. Останалата част от мотивите на решението, включващи анамнеза, обективното състояние на работника и приложенията не се съдържат в решението, изпратено до работодателя. С пълните мотиви към решението, дружеството се е запознало при предоставяне на решението, в съдебно заседание, проведено на 07.06.2016 г. Съдът обаче не намира посоченото по-горе за съществено процесуално нарушение, което да е довело до ограничаване правата на осигурителя. На работодателя е изпратено решение с по-кратно съдържание от страна на мотивите, но съдържащо волята на комисията относно основния предмет на нейната работа, а именно освидетелстване на лицето. Съдържанието на пълните мотиви в решението, не води до промяна на решението на ТЕЛК, тъй като по същество това волеизявление на органа остава непроменено. Съгласно приетата практика, на обжалване подлежи решението, но не и мотивите към едно решение, поради което на работодателя да беше съобщено единствено решението /представляващо основното волеизявление/, каквото е и изискването на чл. 61 АПК, то това не означава, че на практика съществува друг административен акт, различен по своето съдържание, тъй като съдържа мотиви. Няма спор, че мотивите на един административен акт са предназначение да информират страните за фактите и обстоятелствата, мотивирали органа да приложи една или друга правна норма. Но обаче не означава, че в случай, че страната не е съгласна с изложените мотиви към акта, но същия е в нейна полза като краен резултат, то страната има възможност да обжалва единствено мотивите. Както е отразено и в цитираното ТР № 4/22.04.2004 г. на ОС на ВАС, мотивите дават възможност да се провери законосъобразността на акта, но тази проверка в настоящия случай не е възпрепятствана, тъй като по делото е представен акта с пълните мотиви към него. В случай, че жалбоподателя не е бил съгласен с решението на ТЕЛК относно определяне на процента трайно намалена

работоспособност, то е следвало да го обжалва в предвидения за това 14-дневен срок, счита от 01.06.2015 г. Още повече, че в жалбата срещу решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма], дружеството не оспорва мотивите довели до постановяване на решението, а излага мотиви свързани с определения процент на трайно намалена работоспособност, както и такива свързани с обстоятелствата около злополуката, причините тя да не бъде определена като трудова. Т.е., всички изложени мотиви са свързани с обстоятелства, настъпили във връзка с инцидента с работника, но не такива свързани с анамнезата, и обективното състояние на работника, към момента на прегледа, които в същност са липсващите мотиви в полученото от дружеството решение.

Предвид изложеното, като е приел, че решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма] е съобщено на работодателя [фирма], [населено място] на 01.06.2015 г., а жалбата срещу това решение, като подадена след изтичане на 14-дневния срок за обжалване, поради което я е оставил без разглеждане, е приложил правилно закона.

По отношение на оспорването на решението в частта, с която е оставено без уважение възражението за нищожност на решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма], съдът намира следното:

Съгласно чл. 112, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето /ЗЗ/ решенията на ТЕЛК се обжалват от заинтересованите лица в 14-дневен срок от получаването им пред НЕЛК, т. е. въведено е изискването за задължителен контрол на актовете на ТЕЛК по административен ред. В съдебната практика е застъпено становището, че при липса на специални процесуални правила за производствата по административно обжалване по реда на чл. 112 от ЗЗ се прилагат общите правила, уредени в АПК. Оспорването на административните актове по административен ред, включително и когато изчерпването на този ред за обжалване е процесуална предпоставка за съдебното обжалване, може да се извърши само преди да е изтекъл установеният преклузивен срок. Подадените след изтичане на срока жалби са недопустими и поради това по-горестоящият административен орган ги оставя без разглеждане на основание чл. 88, ал. 1, т. 2 от глава шеста, дял втори - Производства пред административни органи - от АПК. Процесуалната разпоредба на чл. 149, ал. 5 от АПК, намираща систематичното си място в глава X, дял трети Производства пред съд, не може да бъде прилагана по аналогия в административните производства пред по-горестоящите органи. Само в съдебните производства засегнатите лица разполагат с процесуалната възможност да оспорват административните актове с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето - /в този см. опр. № 2302 от 19.02.2009 г. на ВАС по адм. д. № 1223/2009 г., VI о., опр. № 11338 от 16.11.2007 г. по адм. д. № 10275/2007 г. на ВАС; опр. № 1806 от 11.02.2010 г. на ВАС по адм. д. № 1400/2010г.; опр. № 8001 от 27.07.2007 г. на ВАС по адм. д. № 6985/2007г.; опр. № 4061 от 9.04.2015 г. на ВАС по адм. д. № 3557/2015г./ предвид изложеното, доколкото органа е приел жалбата за подадена след изтичане на 14-дневия срок за оспорване на акта, който извод се споделя от настоящия състав, то НЕЛК е следвало да остави без разглеждане жалбата и в тази ѝ част, с която се иска обявяване на нищожността на решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма], тъй като както бе посочено, такова искане, безсрочно, може да бъде упражнено единствено при съдебно оспорване, но не и при оспорване пред по-горестоящия

орган.

Предвид изложеното по-горе, следва извода за неоснователност на жалбата, като съдът, след самостоятелна преценка на основание чл. 168 АПК, стига до извода, че специализиран състав по ортопедични болести при НЕЛК, като е разгледал жалбата на дружеството в частта, с която се иска обявяване нищожността на решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма], се е произнесъл по недопустима жалба, поради просрочието ѝ, при липса на времева компетентност за това. Поради това, в тази част решението на НЕЛК следва да бъде отменено, а жалбата на [фирма], [населено място] срещу решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма] оставена без разглеждане. В останалата обжалвана част, решението следва да бъде потвърдено.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъдят разноски тъй като жалбата не е уважена.

На ответния орган разноски не се дължат, тъй като такива не са претендирани и не е доказано да са направени.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 0606/30.09.2016 г. на специализиран състав по ортопедични болести на НЕЛК, В ЧАСТТА, с която е оставена без уважение жалбата на [фирма], [населено място] срещу решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма] И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], [населено място] срещу решение № 1768-077/20.04.2015 г. на ТЕЛК втори състав към УМБАЛ [фирма] **В ЧАСТТА**, с която се иска обявяване нищожността на посоченото решение.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 0606/30.09.2016 г. на специализиран състав по ортопедични болести в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 дневен срок от съобщението му, чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: